

Sygn. akt II AKz 512/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 sierpnia 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSA Mirosław Cop

Sędziowie: SA Wiktor Gromiec

SA Dariusza Kala (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Agnieszka Czesnel

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Gdańsku Andrzeja Błażejaka

po rozpoznaniu w sprawie **M. W.**

podejrzanego o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i inne

zażalenia adw. M. M.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 28 czerwca 2013 roku

o nieuwzględnieniu wniosku o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej podejrzanemu z urzędu

na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k.

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Okręgowemu w Gdańsku do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Gdańsku nie uwzględnił wniosku byłego obrońcy podejrzanego M. W. – adw. M. M. o przyznanie na jego rzecz kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej podejrzanemu z urzędu w postępowaniu przygotowawczym. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd pierwszej instancji stwierdził, iż wysłanie przez adwokata jedynie pisma procesowego do Prokuratury Okrękowej w Gdańsku “nie mieści się w granicach udzielonej pomocy prawnej” M. W.. Z pisma tego nie wynika bowiem, by adwokat M. M. wykonał czynności związane bezpośrednio z udzieleniem pomocy stronie, dla której został wyznaczony jako obrońca.

Z postanowieniem Sądu Okręgowego nie zgodził się były obrońca podejrzanego M. W. – adw. M. M., zarzucając sądowi obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 29 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze poprzez błędne przyjęcie, iż wysłanie przez obrońcę jedynie pisma do Prokuratury z wnioskami procesowymi nie mieści się w pojęciu pomocy prawnej. W konsekwencji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i “zasądzenie na rzecz obrońcy kosztów obrony z urzędu według norm przepisanych”.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się oczywiście zasadne.

W przedmiotowej sprawie nie może budzić wątpliwości, że adw. M. M. w dniu 21 czerwca 2010 r. przygotował i w tym samym dniu wysłał do Prokuratury Okręgowej w Gdańsku pismo zawierające 8 wniosków procesowych (część z nich dotyczyła bezpośrednio sfery dowodowej). Tego rodzaju aktywność w sposób jednoznaczny musi być traktowana jako „świadczanie pomocy prawnej” w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (t. jedn. Dz. U. z 2009 r., Nr 146, poz. 1188), jak też „udzielenie pomocy prawnej” w rozumieniu art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. W żadnym razie powyższe czynności ówczesnego obrońcy podejmowane w imieniu i na rzecz podejrzanego nie mogą być uznane jako mające charakter „techniczny”, jak to sugeruje Sąd Okręgowy. Przygotowanie pisma procesowego w celu jego skierowania do właściwego organu procesowego wymaga przecież określonej inwencji intelektualno – koncepcyjnej. A wobec tego musi być uznane za świadczenie pomocy prawnej (udzielenie tej pomocy). Skoro tak, adw. M. M. był uprawniony do złożenia wniosku o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu przygotowawczym.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Gdańsku do ponownego rozpoznania.

Sąd meriti wyda w przyszłości rozstrzygnięcie incydentalne zgodnie ze wskazaniem instancji odwoławczej. Ustalając wysokość należnego adw. M. M. wynagrodzenia należy mieć na uwadze regulacje Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 461). W toku postępowania trzeba będzie przy tym ustalić formę prowadzonego postępowania przygotowawczego oraz to, czy adw. M. M. jest płatnikiem podatku VAT (nie wynika to z jego wniosku o zasądzenie kosztów).

Kierując się przedstawioną argumentacją orzeczono jak na wstępie.